

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.819 van 2 augustus 2008 in de zaak RvV X IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minster van Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2008 per faxbericht heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 28 juli 2008 houdende terugdrijving, aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 augustus 2008 om 17:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. TSHIMPANGILA LUFULUABO, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1 Da Belinda COSTA, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, is het rijk binnengekomen op 28 juli 2008 in het bezit van een Angolees paspoort met een visum afgegeven door de Italiaanse ambassade te Luanda.
- 2 Op 28 juli 2008 wordt door de grenscontroleambtenaar een beslissing houdende teruggedrijving genomen omdat verzoekster niet in het bezit is van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (artikel 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen - Vreemdelingenwet). De motivering van deze beslissing luidt als volgt: *“Betrokkene verklaart naar Milaan te reizen om deel te nemen aan een atletiekgebeuren. Betrokkene verklaart de 1500m te willen lopen, haar beste tijd situeert zich tussen de 30/45min., dit terwijl het wereldrecord rond de 4min werd gelopen. Betrokkene is niet in het bezit van enig document waaruit haar deelname aan dit evenement blijkt, (uitnodiging, inschrijving, reglement,...). Betrokkene is niet in de mogelijkheid om enige toelichting te verschaffen betreffende de atletieksport waarin zij gespecialiseerd is, zij bezit zelfs niet de nodige outfit om haar sport uit te oefenen.”* De Dienst Vreemdelingenzaken bevestigt dat verzoekster wordt gerepatriëerd op zondag 3 augustus om 10.00 uur.

1. Ten Gronde:

- 1 Waar verzoekster opteert voor de Franse taal als “proceduretaal” dient erop gewezen te worden dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster vraagt in zijn verzoekschrift dat de zaak behandeld wordt door een Franstalige Kamer.
- 2 Luidens deze bepaling (behoudens artikel 51/4) worden de beroepen tot nietigverklaring en de verzoeken tot schorsing en/of tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Prima facie dient de zaak te worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, i.e. deze waarin de bestreden beslissing is gesteld, in casu het Nederlands. Op het eerste gezicht dient deze zaak in het Nederlands te worden behandeld.
- 3 Waar verzoekster aanvoert dat de beslissing tot teruggedrijving in de Nederlandse taal diende te worden genomen stelt de Raad vast dat voornoemde beslissing op het eerste gezicht een politimaatregel is die niet kan gelijkgesteld worden met de akte waarvan de verzoeker/ster als particulier het gebruik van een bepaalde taal kan eisen overeenkomstig de gecoördineerde wetten op het taalgebruik.
- 4 Krachtens artikel 39/82, §2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

- 5 Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoekster van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Verzoekster dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Dit impliceert dat de rechtvaardiging tweeledig is, met name dient enerzijds aangetoond te worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dient verzoekster aan te tonen dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.
- 6 De bestreden beslissing werd op 28 juli 2008 om 17u25 ter kennis gebracht aan verzoekster. In verzoeksters verzoekschrift wordt geen enkele verklaring gegeven waarom zij gewacht heeft tot zaterdag 2 augustus 2008 (13u25) om een verzoekschrift in te dienen tegen een geplande repatriëring op zondag 3 augustus om 10uur. De beoordeling van het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid is een feitenkwestie waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een volle toetsingsbevoegdheid heeft en deze beoordeling geschiedt steeds in concreto. Vermits verzoekster gewacht heeft tot de dag voor haar repatriëring om haar verzoekschrift in te dienen terwijl zij daar vier werkdagen voor gehad heeft, blijkt dat zij zelf de hoogdringendheid heeft genegeerd.
- 7 Er is niet voldaan aan de opgelegde voorwaarden zoals voorzien door artikel 39/82, §2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend en acht door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS

M.-C. GOETHALS.